RvV nieuws

voorjaar 2019

In dit blad

De herberg....4
Voorwoord door de voorzitter....5
Weet je, God....8
Van de redacteur....10
Boekbespreking....12
Key challenges to Humanity 2018....20
Herdenkingsexpositie op het Muiderpoortstation....25
Dagen van haat en wanhoop....26
Internationale dag van het vreedzaam samenleven....28
Our brains are designed to worry, and they're good at it....29
Wat is Religies voor Vrede?....31

Op 11 mei zijn we te gast in deze prachtige moskee in hartje Utrecht.

Gaan we u daar ook ontmoeten?

De ALV is van 11:00 -12:15
In de middag houden we daar ook de raadgevende bijeenkomst waar elders in het blad uitgebreid bij stilgestaan wordt.

De herberg

Dit mens-zijn is een soort herberg
Elke ochtend weer nieuw bezoek.
Een vreugde, een depressie, een benauwdheid,
een flits van inzicht komt
als een onverwachte gast.
Verwelkom ze; ontvang ze allemaal gastvrij
zelfs als er een menigte verdriet binnenstormt
die met geweld je hele huisraad kort en klein slaat.
Behandel dan toch elke gast met eerbied.
Misschien komt hij de boel ontruimen
om plaats te maken voor extase…….
De donkere gedachte, schaamte, het venijn,
ontmoet ze bij de voordeur met een brede grijns
en vraag ze om erbij te komen zitten.
Wees blij met iedereen die langskomt
de hemel heeft ze stuk voor stuk gestuurd
om jou als raadgever te dienen.

Mevlana Djalal'u-Din Rumi

Rumi schrijft in dit gedicht uit de Masnawî over gevoelens, alsof het mensen zijn. "Verwelkom ze, ontvang ze gastvrij", dus bekritiseer ze niet. Wordt er niet boos op. Maar kijk ernaar, mijmer erover. Wat hebben ze je te vertellen? Misschien vegen ze, als een nieuwe bezem, de boel schoon en kunnen ze zelfs tot extase leiden!

Voorwoord door de voorzitter

‘Zorgen voor onze gezamenlijke toekomst’
10e Wereld Assemblee van Religies voor Vrede

Onze aandacht is dit jaar gericht op het ‘Zorgen voor onze Gezamenlijke Toekomst’. Dit is het thema van de 10e Wereld Assemblee van Religions for Peace, die dit jaar in Lindau (Zuid Duitsland) plaats vindt van 20-23 augustus.

‘Caring for our Common Future’. Een prachtige titel, die echter tegelijkertijd uiting geeft aan de grote zorg die onder velen leeft over de toekomst van de aarde en alle leven op deze planeet. De toekomst van onze kinderen en kleinkinderen.

Jongeren en inmiddels ook een groeiend aantal ouders, roepen in navolging van de 16-jarige Greta Thunberg op tot actie: “Er wordt al 30 jaar gesproken over klimaatverandering, over een existentiële crisis. 30 jaar peptalk en positieve ideeën. Maar toch gaat iedereen gewoon door. Mensen weten er te weinig van. Als de uitstoot moet verminderen, dan moet hij verminderen… Het móet veranderen.”, aldus Greta. Een 16-jarige, die appelleert aan ons geweten, ons aanspreekt op onze nalatigheid.

‘Zorgen voor onze Gezamenlijke Toekomst’, houdt nog meer in: hoe gaan we wereldwijd met elkaar om? Vijandbeelden worden gecreëerd, er vinden vreselijke oorlogen plaats. Mensenrechten worden geschonden. Recent zijn we weer opgeschrikt door verschrikkelijke aanslagen in Nieuw-Zeeland en Sri Lanka.

Leiders van grotere landen geven niet veel blijk van moreel leiderschap. Uitsluiten van (groepen) mensen is aan de orde van de dag. Grote monden lijken hun menselijkheid te zijn kwijtgeraakt.

Tegelijkertijd groeit het verlangen bij zeer velen naar meer harmonie, meer respect, meer zorg voor elkaar. Geen mensen uitsluiten, maar zoeken naar welzijn voor iedereen. Niet alleen

omdat uitsluiting zich vroeg of laat tegen je keert, maar gewoon, omdat de ander mens is. Mens als wij.

Wapens banen niet de weg naar vrede, alleen een vreedzame, respectvolle houding kan dat pad effenen. Iets om in de opvoeding al vroeg mee te beginnen. Vanuit Religies voor Vrede zijn we ook betrokken bij het helpen oprichten van een School van Vrede.

Als Religies voor Vrede willen we dat verlangen naar meer harmonie versterken. Willen we de hand reiken naar de ander. Met open hart een onbekende ontmoeten.
Een menselijker wereld begint echt bij onszelf.

Ter voorbereiding op onze Wereld Assemblee, nodigen we u uit om mee te denken in een 'raadplegende' bijeenkomst over deze thema's. Deze vindt plaats op 11 mei in de ULU moskee in Utrecht tussen 13.00-17.00 uur.
Experts en jongeren gaan in gesprek over vier aandachts-gebieden: Vrede en ontwapening, Vrede en opvoeding/onderwijs, Duurzaamheid in termen van onze planeet en haar systemen en Duurzaamheid in termen van de mens die binnen die systemen zichzelf herdefinieert.

In verband met de zaalruimte is aanmelding verplicht. Dit kan op religiesvoorvrede@yahoo.com of per sms aan onze secretaris Harry Overmeijer 06-30444027.
U bent van harte welkom.

Voorafgaand aan de bijeenkomst vindt voor leden tussen 11.00-12.15 uur onze Algemene Ledenvergadering plaats.

Graag tot ziens op 11 mei!

Mirjam Ateş-Snijdewind

Weet je, God

Weet je, God,
Soms moet ik echt om jou lachen.
Wat bracht je op het idee om mij te scheppen?
Iedere keer weer doe je me verbazen.

Waarom breng je mij steeds weer naar plekken vol dwazen?

Ik wil je creatie liefhebben zoals jij dat doet.
Maar God, ik heb niet altijd zoveel geduld en moed.
Iedereen lijkt het beter te weten
en het enige wat mijn ego vaak denkt,
is "je moest eens weten".

Waar geloof ik nu echt in?
In de Islam? In het Christendom? In het Boeddhisme? Of in het soefisme?
In elk van deze geloven, voel ik de essentie van jou, maar waarom blijven we hier onderscheidt in maken? Is dit de grote test van jou?

Of moet ik voor geen van alle gaan,
zodat ik kan blijven hopen op een
pure directe connectie met jou.

Zoals ik die meerdere malen heb gevoeld.
Maar waar niemand in lijkt te geloven.

Ik voel dat je in mijn Hart zit, maar soms twijfel ik ineens of ik niet geprogrammeerd ben dat te geloven.

Je stuurt mij de juiste mensen,
maar ik lijk niet over de juiste capaciteiten te beschikken om ze te begrijpen of te begeleiden.

Ik ben een mens en mijn emoties lijken mij te sturen.
Evenwicht en balans tussen "mijn gedachten" en "de tijd" daar kan ik uren op voortborduren.

Mijn hart klopt, maar of mijn wegen altijd kloppen.
Daarover blijf ik tobben.

Maar één ding voelt zeker, jij bent hier bij, samen met mij.
Je hebt dit pad uitgestippeld voor mij, maar ik blijf volledig verantwoordelijk voor elke stap die ik zet naar het eind.

Fa

Van de redacteur

Onze wereld begint steeds meer de indruk te wekken dat het belangrijker is om zoveel mogelijk stukjes van de legpuzzel te bezitten, dan om de puzzel gelegd te krijgen. Het debat raakt steeds verder gepolariseerd en de kloven tussen arm en rijk en die tussen getroffen mensheid en betrokken mens-zijn snijden steeds dieper in het menselijk landschap.
Wij als RvV zijn ons zeer bewust van de toenemende verkorting van de welzijnshorizon.

In deze editie zit een mooie opmaat voor de discussie op 11 mei in de vorm van de uitgebreide boekbespreking van Monica Bouman. Het is een flink stuk met een aantal zijpaden die uitnodigen tot verder denken en discussiëren.

Wat mij trof is dat de centrale vraag in zowel de boekbespreking als onze raadpleging in feite die van Aristoteles Ethica Nicomachea is. De vraag naar Eudemonia, de samenleving van het hoogste goed, en hoe dat eruit ziet.
Toen en nu opnieuw is dat het eeuwige steekspel tussen macht en welzijn. Toen op de schaal van de Griekse beschaving. Vandaag op de schaal van de eeuwigheid.

In mijn vrijwilligerswerk en de discussies die daar gevoerd worden klinkt steeds meer de roep naar een ander wereldbeeld en een andere benadering van de mens.
We zijn bezig met gelukscoaching en pionieren vredestafels. We denken na over hoe de Sustainable Development Goals in onze praktijk vorm en betekenis krijgen. Er wordt gesnuffeld aan micro employment en zelfs het oude idee van de coöperatie wordt in verschillende vormen afgestoft.
Ik denk dat die roep voort komt uit een steeds dieper wortelend besef dat we zo niet verder kunnen. Dat het de hoogste tijd is om ons rentmeesterschap serieus te nemen en dat er puin geruimd moet worden voor er alleen maar puin over is.
Ik wil van deze pagina's en in de rol van uw redacteur u oproepen om een weg te vinden zich in deze discussie te mengen.
De dagen zijn voorbij dat maar enkele stukjes werkelijk belangrijk waren in de legpuzzel van de menselijkheid. Ieder van ons heeft

een naam, een plaats en een rol in het bestaan en overleven van onze planeet.
We hebben allemaal, van de Koi in Botswana tot de alumni van de Ivy League universiteiten en van de eilandbewoners in Polynesië tot de stadsbewoners in de landen van Macht, levenservaring, wijsheden en inzichten bij te dragen.
Het is mijn onbeschaamde hoop dat ik u daarin mag aansporen.
Die hoop is ook de reden dat we de oproep van Edy Korthals Altes integraal in het Engels geplaatst hebben.

Mogen we wegen vinden en uitdrukkingen die Vrede spellen in iedereen die we ontmoeten.

Izzy Mansour

Boekbespreking

Het goede leven en de vrije markt
Een cultuurfilosofische analyse
Ad Verbrugge, Govert Buijs, Jelle van Baardewijk
Lemniscaat, 2018, 452 pagina's

Bij iedere politieke verkiezingsronde in Nederland gaat het debat in essentie om de vraag wie wij als samenleving zijn, en wie wij willen zijn. Zeker in een tijd van groeiend populisme en een naderende Brexit die grote gevolgen zal hebben voor de economie, politiek en cultuur van de betrokken landen.
De lezingen, die de Amerikaanse politiek-filosoof Frances Fukuyama deze dagen over het thema 'identiteit' en 'identiteitspolitiek' geeft in Europese universiteitssteden, komen dan ook niet toevallig. Fukuyama, die Amerikaan is van Japanse afkomst, neemt het fenomeen van de identiteitspolitiek serieus. In zijn boek 'Identity' analyseert hij de politiek economische achtergronden en vraagt hij begrip voor de slachtoffers van de huidige vrije markteconomie. Zijn stelling is dat ieder mens streeft naar waardigheid en erkenning. Wat hem daarbij sterk bezig houdt is de vraag 'Hoe kunnen we onze identiteit verbreden? Wat in een politieke context vaak leidt tot extreme standpunten, werd onder andere in Nijmegen, waar ik een discussie bijwoonde, in alle rust besproken.

Eenzelfde bezorgdheid en betrokkenheid spreekt uit het boek *Het goede leven en de vrije markt / Een cultuurfilosofische analyse*, van de filosofen Ad Verbrugge, Govert Buijs, Jelle van Baardewijk. In dit boek staat niet zozeer de vraag om 'identiteit' centraal als wel 'het goede leven'.
De auteurs van dit handzame en speels ogende boek hebben zichzelf een flinke opdracht gegeven. In een bestek van 452 pagina's bieden ze een raamwerk dat ons in staat moet stellen de grote maatschappelijke ontwikkelingen vanuit een wijsgerig perspectief te doordenken en te toetsen.
Gebruik makend van meerdere bronnen, voorbeelden en illustraties, richten zij zich tot een breed filosofisch georiënteerd publiek dat wil

nadenken over fundamentele vragen over vrijheid, economie en techniek in relatie tot het goede leven.
Allereerst moet het boek dienst gaan doen als examenkatern in het filosofieonderwijs in het vwo. En verder is het bij uitstek bestemd voor bestuurders en beleidsmakers in de politieke, profit- en non-profitsectoren.

In korte, goed toegankelijke stukken leiden de auteurs de lezers langs de grote denkers van de klassieke oudheid, de christelijke Middeleeuwen en via de Verlichting en Reformatie naar de Moderne Tijd en de twintigste eeuw, waarin de moderniteit werkte uitgelegd wordt als project van de bevrijding van het autonome individu.

Ik beperk mij in deze bespreking tot de dimensies die voor 'het goede leven' belangrijk zijn. Het boeiende en aantrekkelijke van dit boek, is, dat de lezer wordt uitgenodigd zelf aan de slag te gaan met deze dimensies en zowel de wijsgerige bijdragen en de maatschappelijke ontwikkelingen hieraan te toetsen.

De rol van de markt, of economie, in ons persoonlijk leven is groter dan ooit tevoren. Van spijkerbroeken en frisdranken tot smartphones en zorgverzekeringen: de markt biedt, voor wie zich dat kan veroorloven, een bijna oneindige variatie aan producten en diensten aan.
Terwijl de zegeningen van de vrije markt groot lijken, heeft de globaliserende markt ook schaduwkanten, die even zoveel vragen opwerpen.
Hoe lang nog kunnen we deze economische bedrijvigheid veroorloven?
Welke prijs betaalt de natuur voor onze grenzeloze ambities en verlangens? Welke invloed heeft de markt op de aard en kwaliteit van onze relaties?
Wat betekent marktwerking voor de bedoeling en werking van onze instituties?
Worden wij, met al onze lichamelijke behoeften, niet steeds meer tot een jachtobject voor verkopers op de vrije markt?
Wat betekent het voor ons zelfbeeld en onze zingeving als wij onszelf en elkaar primair als consumenten zien?
In de samenleving, in het bedrijfsleven en in de wetenschap groeit momenteel de kritiek op het uitgangspunt van de homo economicus

- het rationele en puur op eigenbelang gerichte individu dat zich wedijverend met anderen op de vrije markt manifesteert.

De schrijvers zijn van mening dat de inrichting van de vrije markt afgestemd dient te zijn op 'het goede leven'.
Brengt de vrije markt in haar huidige vorm het goede leven dichterbij of staat ze de verwerkelijking daarvan juist in de weg? En wat is dan 'het goede leven'?

Het centrale uitgangspunt van het boek is dan ook: als we een vrije markt willen die werkelijk bijdraagt aan het goede leven, moeten we grondig rekening houden met een aantal fundamentele condities zonder welke deze niet kan bestaan.
In het eerste deel wordt de hedendaagse vrije markt beschreven als een historisch unieke, en typisch moderne manier om een economie vorm te geven, die diep verbonden is met het moderne vrijheidsideaal. Ook krijgt de lezer inzicht in hoe diverse oudere motieven bij de wording van de vrije markt een rol spelen. Deze cultuurgeschiedenis laat zien wat er met de verschillende dimensies van het goede leven is gebeurd.
Het tweede deel behandelt, in gesprek met verschillende filosofen uit de traditie, wat de betekenis is van vijf elementaire condities van het menselijk bestaan.

Het gaat hierbij om condities van het mens-zijn en van het goede leven, die we niet kiezen, maar waar we ons wel toe moeten verhouden, omdat we ons er niet aan kunnen onttrekken: relaties, instituties, lichaam, natuur en zingeving.

Het individu als ingebed in menselijke relaties._We zijn verbonden met anderen met wie we de wereld delen. Geboren als kind van twee ouders, begint ons leven in een web van sociale relaties. Bij het opgroeien en volwassen worden veranderen de sociale verbanden en verbreden die zich.

Instituties als normatieve structuren van het samenzijn. Bij instituties gaat het om gemeenschapsvormen en gedeelde handelingspatronen die het mogelijk maken dat mensen gezamenlijk iets kunnen realiseren dat het individuele handelen overstijgt. Staat, gezin, school, rechtspraak, zijn tastbaar verbonden met gebouwen en locaties en min of meer duidelijke

gezagsverhoudingen. Omgangsvormen of morele regels zijn meer informeel.

De mens als belichaamd wezen en de rol van behoeften. Mensen zijn lichamelijke wezens met lichamelijke behoeften. De dimensie van het lichamelijke verbindt ons met het concrete leven, in een bepaalde tijd en plaats.

Natuur als voorwaarde van de menselijke existentie. Via ons lichaam zijn we verbonden met de natuur en de kosmos. Tot het natuurlijke rekenen we ook de dieren en de planten en al het leven. Onze voeding komt uit de natuur. De lucht die we ademen is onderdeel van de aardse atmosfeer die ons bestaan op deze aarde mogelijk maakt.

De (vraag naar) zingeving als deel van het goede leven. De mens verhoudt zich tot zichzelf-in-de-wereld en daarmee ook tot de totaliteit waarbinnen zijn leven en dat van anderen plaats vindt. Hij zoekt naar waarden om zijn leven richting te geven en vraagt naar de zin en betekenis van leven en sterven. Tussen geboorte en dood vragen mensen zich af 'waartoe' zij op aarde zijn en willen ze aan dit 'waartoe' gestalte geven.

Iedere dimensie maakt als conditie het mens-zijn mogelijk, maar vormt er ook een begrenzing van. Behalve dat het goede leven iets is waar mensen individueel voor kiezen, is het ook een collectieve aangelegenheid; mensen vormen gemeenschappen en culturen. Verder moeten we er zorg voor dragen en aandacht aan geven; we kunnen ons lichaam een beetje en een tijdje verwaarlozen, maar niet heel lang; relaties vergen onderhoud; als niemand zich bekommert om instituties volgt er wanorde.
Via de dimensies kunnen belangrijke verschillen tussen culturen in beeld gebracht worden; hoe wij omgaan met de natuur kan per cultuur verschillen.

Tenslotte geven de vijf dimensies ook mogelijkheden aan waarlangs mensen iets van het goede leven kunnen realiseren; mensen kennen aan de diverse dimensies een verschillend soortelijk gewicht toe, b.v. in een voorkeur voor sport of politiek.
In het boek worden de vijf dimensies ingezet als als maatstaf en manier om te kijken in hoeverre de instituties van de vrije markt

bijdragen aan het goede leven. Het goede leven is voor mensen niet realiseerbaar als een van deze dimensies totaal verwaarloosd wordt.

De centrale probleemstelling wordt dan: In hoeverre kan de 'vrije markt', zoals die in de moderne tijd is opgekomen en ingericht, bijdragen dan wel afbreuk doen aan het goede leven met de dimensies van relaties, (andere) instituties, het lichaam, de natuur, en de zingevingservaring?

De kritische doordenking aan de hand van de dimensies laat vervolgens zien, dat de hedendaagse vrije markteconomie zichzelf op verschillende manieren ondermijnt.
Sociaal gesproken bestaat het gevaar dat de markt door het centraal stellen van individuele keuzevrijheid, alle nadruk legt op vrijblijvende transacties tussen individuen. Relaties worden dan primair beoordeeld in termen van wat ze opleveren voor het individu en hoe hij ze individueel beleeft.
Ondertussen worden Instituties (overheid, onderwijs, rechtspraak etc.) zo ingericht, dat zij 'de economie' dienen. Zo bieden moderne staten de grote bedrijven een enorme macht over ons individuele en maatschappelijke leven, zonder dat deze tot maatschappelijke verantwoording kunnen worden geroepen.
Als het om de dimensie van het lichaam gaat, zien we dat het lichaam jachtterrein geworden is voor marketeers. Op allerlei manieren en onophoudelijk prikkelen zij mensen om te doen waar zij zin in hebben of om er goed uit te zien, met het doel hun consumptiegedrag te beïnvloeden. Daarbij wordt de natuur gezien als iets wat grenzeloos te exploiteren is en waarvan mensen zo goedkoop mogelijk gebruik kunnen maken.
Ook zingeving lijkt beperkt te blijven tot een aanbod van belevenissen in het 'hier en nu', zonder verdere verdieping of bredere context.

Deze tendensen leiden niet alleen tot armoede en verpaupering, maar ook tot vervreemding van de mens van zichzelf, van zijn medemensen, van zijn cultuur en arbeid, van de hem omringende natuur en wereld.
Als de vrije markt vergeleken kan worden met een vruchtbaar landschap waarin mensen met hun ideeën, ondernemingszin en creativiteit kunnen bloeien, dan gaan er in dit landschap grote vulkanen schuil, die verwoestend kunnen uitbarsten. Het gaat

hierbij om de grote gevaren van dehumanisering, ecologische uitputting en financiële verstikking.

Dat roept de vraag op of er een verbindend onderliggend motief is voor deze drie risico's van de vrije markt?
De schrijvers zoeken dat motief in de (historisch filosofisch gegroeide) abstracte vrijheid van het individu.
Economisch manifesteert deze zich in een reductie van menselijke handelingen tot economische transacties. Daardoor lijkt de vrije markt niets anders meer te zijn dan een door eigenbelang en financieel gewin gedreven speelruimte waarin los zwevende individuen transacties met elkaar aangaan en verder niets met elkaar te maken hebben. Zij noemen deze interpretatie van economisch verkeer 'transactionalisme'.
In de vrije markt verliest de arbeid zijn intrinsieke betekenis en wordt primair gezien als kostenpost. De arbeider beschikt niet over het product, deelt niet in de winst, en wordt zelf een wegwerpproduct in het systeem - met alle nadelige gevolgen van uitbuiting en verpaupering die weer leidden tot slechte arbeidsomstandigheden, slechte gezondheid en een korte levensverwachting. De mogelijkheid dat juist de vrije markt tot dehumanisering leidt, is al door Adam Smith en Karl Marx voorzien. Ook in de huidige 'transactionalistische' wereld gebeurt iets soortgelijks op alle bestaansniveaus.

Voor ons als moderne mensen is het moeilijk afscheid nemen van het moderne ideaal van de bevrijding van het individu. Welke filosoof doet recht aan de moderne ervaring van en verlangen naar individuele vrijheid, maar weet die juist te verbinden met het voor het goede leven essentiële belang van relaties?
De auteurs bespreken nieuwe trends en ontwikkelingen die recht doen aan de dimensies van het goede leven. De wijsgerige werken van o.a. Georg Wilhelm Friedrich Hegel, Alisdair MacIntyre, Hannah Arendt, Joan Tronto, Jürgen Habermas, Martha Nussbaum, en Charles Taylor bieden verrassende aanknopingspunten.

Het handboek nodigt uit om aan de hand van de dimensies van het 'goede leven' de werking van onze vrije markteconomie te beoordelen. Indirect willen de auteurs de lezer met aansprekende voorbeelden ook aanmoedigen het 'goede leven' politiek en bestuurlijk te bevorderen.

Bij de voorbeelden die in het boek genoemd worden mis ik die van de internationale samenwerking en internationale instituties. Omdat de vrije markteconomie zich over de hele wereld uitstrekt, moeten die wel genoemd worden.
Welke dynamiek is er werkzaam achter de globalisering?
Als we kijken naar de geschiedenis, zien we dat aan het eind van de 19e eeuw de westerse technologische ontwikkeling en het kolonialisme hebben bijgedragen aan grote kapitaalaccumulatie en diepe armoede in zowel de westerse gebieden als in de koloniën. Politiek leidde dit in de eerste helft van de twintigste eeuw tot twee catastrofale wereldoorlogen. Hier werd de mensheid onvermijdelijk geconfronteerd met zijn menselijk tekort en onvermogen, maar ook met zijn verantwoordelijkheid en moraliteit.
Een collectieve terugkeer naar 'het goede leven' werd pas mogelijk door internationale samenwerking en een afgedwongen vrede.

Vanuit het breed gedragen besef dat internationale vrede en veiligheid gediend zijn met internationale samenwerking heeft dit in april 1945 de politieke wereldleiders gebracht tot de oprichting van de Verenigde Naties, een internationale institutie. Dit gebeurde in een periode van naoorlogse wederopbouw, dekolonisatie en de Koude Oorlog.
Niet alleen in die fase van de geschiedenis, maar nog altijd zijn er scherpe conflicten en spanningen tussen landen en volkeren, ingegeven door belangenverstrengeling, belangentegenstellingen en identiteitspolitiek.
Toch zijn er in dezelfde tijd internationaal initiatieven ontwikkeld om meer mensen van de wereldbevolking toegang te bieden tot het 'goede leven'. In het bijzonder wil ik hier de Millennium Development Goals (MDG's) noemen.

In 2000 aanvaardden de wereldleiders de Millennium Development Goals (MDG's), die de grootste problemen in de armste ontwikkelingslanden in 15 jaar moesten halveren.
Veel Millenniumdoelen (op het gebied van armoede, honger, primair onderwijs, milieu, gender en kinder- en moedersterfte) zijn inmiddels gehaald, maar er is nog meer te doen.
In 2015 heeft de VN in opvolging van de MDG's de Sustainable Development Goals, een samenhangende aanpak van de grote mondiale opgaven die nog open staan, vastgesteld. Voor alle landen gelden nu zeventien doelen op het gebied van klimaat,

duurzaamheid en ondernemen, Daarnaast zijn er doelen voor vrede, veiligheid, goed bestuur en het tegengaan van ongelijkheid.

In beleidstermen geformuleerd, lijken deze doelstellingen veraf te staan van het door mensen geleefde leven in hun eigen directe omgeving. Dat brengt ons terug bij de vraag: Wie zijn wij als samenleving en wie willen wij zijn?
Het is de vraag naar onze identiteit, ieders identiteit, opgevat als sociale en als innerlijke identiteit, menswaardigheid.
In die zin hoort ook wederzijdse erkenning tot de essentiële dimensies van het 'goede leven'. De relationele dimensie brengt de opgave met zich mee, dat we de ander in zijn/haar anders-zijn erkennen.
In hoeverre zijn we bereid de diversiteit die onze directe samenleving kenmerkt, te aanvaarden?
In hoeverre wagen wij het een inclusieve samenleving te zijn?

Tot besluit van deze bespreking volgt een citaat van Dag Hammarskjöld (1905-1961), VN Secretaris-Generaal en christelijk mysticus:

"Vandaag de dag is de wereld meer dan ooit één wereld. De zwakte van de één is de zwakte van de ander, en de sociale en economische kracht (het geluk van het volk) van de één, is indirect de kracht van allen.
Door allerlei ontwikkelingen die wij allen ondergaan, moeten wij wel overgaan tot wereldsolidariteit. Dit is niet langer een vrije keuze voor verlichte mensen, maar iets dat ook mensen met een neiging tot isolationisme, moeten accepteren.
In zo'n wereld is het niet langer mogelijk om de status van 'haves' en have-nots' in stand te houden, of binnen de natiestaat te blijven.[1]

[1] Remarks at special meeting, United Nations Staff, New York, New York, April 10, 1958

Key challenges to Humanity 2018

The current prevailing policies of our world's leadership are a sure course for disaster.

Priorities in global spending are completely out of balance. Military expenditures have reached outrageous proportions (exceeding $1800 billion, i. e. more than double the top year spending during the cold war), whilst other major concerns are severely underfunded.

Our current world order is neither just nor sustainable. We know it. It should be changed.

Urgently needed is a re-evaluation of the work done by the UN High Level panel on major challenges in 2004.

Key challenges are:

1. To avert the annihilation of mankind

Great concern is justified due to the resumption of the arms race. There are now more than 15000 nuclear weapons. This number will increase in the coming years. Do we realise that about 100 nuclear warheads are sufficient to put an end to human civilisation?

We should increasingly be concerned about the effective management and control of the nuclear weapon systems becoming subject to misinformation, misjudgment, human and technical failure, and the lowering of the nuclear threshold. Even more so given the envisaged delegation the deployment of nuclear weapons to artificial intelligent systems.

This Doomsday Machine, together with new arms technologies and systems, developments in cyber warfare and the weaponization of space, creates the potential of an Armageddon beyond description.

The current ominous reality and developments are founded on an outdated security concept. We tend to think that greater military expenditures contribute to greater security. This is sheer folly! Paradoxically greater military expenditures do not contribute to more security, instead they lead to greater insecurity.
In the 21st century governments still act on the basis of the old Roman adagio: if you want peace, prepare for war. The military-industrial-scientific complex fuels this notion.
In the nuclear age however we are forced to adapt our security concept to the new reality created by science and technology.
We need therefore a fundamental reappraisal in our thinking about peace and security. The new paradigm should be: if you want peace, prepare *actively* for peace.

This implies among others addressing major causes of conflict. Diplomacy and development are more effective instruments for promoting peace and security than military force.

Urgently needed is the dismantling of the Doomsday Machine and returning to a minimum level of nuclear deterrence, in combination with effective and closely monitored arms control treaties. A new arms race should definitely be averted.

2. To stop the progressive destruction of the world's natural habitat.

Current attempts to address immediate ecological issues are inadequate. Thus far we have failed to live up to global commitments.

The ecological crisis and the present global economic order are closely linked. New ideas about a sustainable economic model, restoring the balance with nature are urgently needed. This includes addressing the issues of consumerism.

3. To reverse growing inequalities

Inequalities are a major cause of conflicts, mass migration etc.

Initiatives are needed which lead to:

- New development strategies for regions most affected (Africa, Middle East, Latin America)
- Improved transparency of the financial sector (transactions, just fiscal policies)

4. To reduce the causes of mass migration

Actions ad 2 and 3 should include a deliberate effort to address the causes of massive migration, especially from the African continent.

5. To control the collosal forces resulting from progress in science and technology

Preventing dehumanisation.
- Proper handling and use of artificial intelligence.
- Proper handling and use of genetic engineering
- Global data processing vs. human dignity and privacy. Human beings should not be reduced to a bundle of algorithms.

6. Spiritual awakening

Technology and pragmatism alone will not meet the above challenges. More is needed for an effective response.
In our present culture economics are the dominating force. The equilibrium between matter and spirit is lost. A fundamental change in attitude towards man, matter and nature is required. A widely spread spiritual renewal is needed.
This implies a fundamental awareness of the basic ground of human existence, accepting as guiding principle the basic law in life: love for mankind and nature.

The colossal forces developed by science and technology rest in frail human hands.

This calls for an active dialogue between scientific institutions, major religious bodies and other humanitarian organisations. Such a dialogue should contribute to a more responsible use of technology. Partnership between science and religion is a must.

Edy Korthals Altes
Former Ambassador of the Netherlands
Former co-president of the World Conference of Religions for Peace

Edmond Wellenstein
Former Ambassador and Permanent Representative to the OECD
November 2018

Herdenkingsexpositie op het Muiderpoortstation

Op 5 maart jl. werd een expositie geopend bij het Muiderpoortstation in Amsterdam, ter nagedachtenis aan de ruim elfduizend joden die vanaf dit station weggevoerd werden naar het doorgangskamp Westerbork. De meesten van hen zijn vermoord in de vernietigingskampen in Midden-Europa.
De indrukwekkende bijeenkomst werd bijgewoond door Mohammed Rouidi, AB-lid van Religies voor Vrede.
"Het was fijn dat ik hierbij aanwezig kon zijn", aldus Mohammed. "Het is belangrijk dat we elkaars pijn delen. Dan kunnen we ook elkaars feesten meevieren."
Op initiatief van buurtbewoners heeft het Buurtmuseum Indische Buurt deze tijdelijke expositie opgezet. De expositie werd mede mogelijk gemaakt door de NS. Roger van Boxtel, president-directeur van de NS was een van de sprekers.

De expositie is te zien tot aan de verbouwing van het Muiderpoortstation begonnen wordt. De eerstkomende maanden kunt u hem zeker nog bezichtigen. Moge herdenken ons sterker maken om misdaden tegen de menselijkheid te keren.

Dagen van haat en wanhoop

Soms ben je zo verwond
dat je nog slechts
haat voelt
en je terug wilt trekken
van mensen vandaan.

Onherkenbaar voor jezelf
is je behoefte
om pijn te doen
- zo groot is jouw pijn-
anderen te wijzen op hun fouten
-omdat jij zo lijdt onder de jouwe-
af te wijzen, te krenken,
de wereld te haten
omdat je geen geduld
geen begrip
geen liefde meer
voor jezelf
kunt opbrengen.

Maar het getij
kan keren

door te vertrouwen

in dat sprankje hoop

dat ontstaat

uit verwondering en ongeloof

dat dit het doel

van een mensenleven

zou zijn.

Uit: De Levensspiraal, een cirkel doorbroken.
Foto © Michael Reid

Internationale dag van het vreedzaam samenleven.

Op 8 december 2017 hebben alle 193 lidstaten van de Verenigde Naties officieel een internationale dag voor het samenleven in vrede in het leven geroepen. Deze dag wordt wereldwijd gevierd op 16 mei door lokale gemeenschappen die bewust willen werken aan een prettige manier van samenleven.

Het is een heel geëigend moment om de veelkleurigheid van de samenleving te vieren, wat verleden jaar bijvoorbeeld ook gebeurde op het Ijburg College in Amsterdam door AISA. Laten we kijken hoe we lokaal daar dit jaar zelf vorm aan kunnen geven.

Our brains are designed to worry, and they're good at it.

Brianna Wiest July 18, 2016

Our brains are designed to worry, and they're good at it.
They're built to determine the next big thing to "fix." This is a great thing. It's a cognitive feature that has led us to evolve the way we have. We've developed every major industry (agriculture, medicine, religion) out of some kind of fear: death, disorder, starvation, meaninglessness. The part of the brain that controls rumination also controls creativity There's no coincidence in this.

We were born to survive, which is to create.

If you feel like you can't stop worrying….., it's not because there's something wrong with you. There's something wrong with your understanding of the human brain and happiness.
We weren't built to be "happy" in the way we think of happiness: carefree, grateful, excited.

We were born to survive, which is to *create*.

Suffering dissolves when we focus on creating rather than feeling. Instead of being at the whim of how the world makes us feel, we focus on how we can create what we want from what exists…..

Obstacles become opportunities. Life becomes an incredible journey….

Suffering is what happens when you stop creating….
Rather than taking control of your life, you assume an attitude of powerlessness. You become helpless. Your suffering becomes meaningless.

Suffering dissolves when we focus on creating rather than feeling.

When we focus on creating, pain becomes integral to the process. It's "worth it."…. We're evolving and growing. *We're expanding our capacity to cope, think, love, be.*……

In that choice, there is a different kind of happiness—one that is not passive, but active. Instead of trying to reap the benefits and joy out of the world other people have created, we embark on our true mission, which is to create ourselves in the world.

Voor het hele artikel, zie https://medium.com/@briaeliza

Wat is Religies voor Vrede?

RELIGIONS for PEACE (RfP) ofwel WCRP (World Conference of Religions for Peace) is een wereldwijde organisatie waarin leden van de grote wereldgodsdiensten en van diverse geestelijke stromingen met elkaar en met andere vredesorganisaties samenwerken om bij te dragen aan dialoog, vrede en ontwikkeling in de wereld.

Na de Tweede Wereldoorlog was er een algemeen besef dat de verschrikkingen van de oorlogsjaren en in het bijzonder de bommen op Nagasaki en Hiroshima nooit meer herhaald mogen worden. Zowel door seculiere als godsdienstige leiders werd daarom uitgebreid nagedacht over vrede en hoe die voor toekomstige generaties veilig te stellen.
In 1970 werd in Kyoto (Japan) een conferentie gehouden waar vrijwel alle religieuze organisaties en leiders die met die vraag bezig waren samen kwamen. Hieruit groeide in korte tijd de WCRP, die ondertussen in meer dan 100 landen is vertegenwoordigd. De hoofdzetel bevindt zich in New York.
De organisatie heeft als NGO een adviserende status bij de VN en werkt met verschillende afdelingen daarvan (zoals UNESCO) samen aan de bevordering van vrede.

De Nederlandse afdeling van Religies voor Vrede bestaat sinds de jaren '70. Ze heeft tot doel met mensen van verschillende religies en levensbeschouwingen samen te werken voor vrede, gerechtigheid en menselijke waardigheid.
Ze organiseert samen met anderen interreligieuze bijeenkomsten en symposia over religie(s) en vrede en houdt zich bezig met specifieke projecten op dit vlak.

Tweemaal per jaar wordt een Nieuwsbrief uitgegeven.

RvV/Nederland kent naast het Dagelijks Bestuur ook een Algemeen Bestuur en een Raad van Advies.
De Raad van Advies bestaat uit: dr. E. Ferguson, drs. P. Kuijper, ds. H. Schouten (oud secretaris/ penningmeester), dr. J. Slomp (oud-lid AB), rabbijn A. Soetendorp.

Correspondentie RvV/Nederland:
Secretaris Harry Overmeijer : harry.overmeijer@gmail.com
Redactie voor alle perscontact:
rvv.redactie@gmail.com

Websites:
Religies voor Vrede Nederland:
www.religiesvoorvrede.nl
https://www.facebook.com/religiesvoorvrede/

Religions for Peace Europe:
www.rfp-europe.eu
https://www.facebook.com/religionsforpeaceeurope

Religions for Peace International:
www.religionsforpeace.org

Lid worden van Religies voor Vrede?
U bent van harte welkom!

Het lidmaatschap bedraagt € 30,-
(inclusief tweemaal per jaar RvV nieuws),
voor studenten en minder draagkrachtigen € 17,50.

U kunt zich opgeven via ons secretariaat
of rechtstreeks door storting van de contributie met vermelding 'nieuw lid'
IBAN NL07 INGB 0004 420087, WCRP/NL te Leiden
.

WCRP nieuws voorjaar 2019

Colofon
RvV nieuws is het informatieblad van de leden van Religies voor Vrede/ Nederland. Het verschijnt tweemaal per jaar.

Eindredactie: Izzy Mansour
Kopij graag mailen naar: redactie.rvv@gmail.com

Extra exemplaren van de nieuwsbrief zijn te bestellen tegen een vergoeding van € 3,50 zolang de voorraad strekt.